

CBE 254-2017**fraude****UITSPRAAK**

in het geding tussen de heer X te Groningen, hierna ook te noemen appellant,

en

de Examencommissie MVTR van de faculteit der letteren, hierna ook te noemen verweerder,

inzake het ongedateerde besluit van verweerder

I. Aanduiding van het bestreden besluit

Het besluit van de Examencommissie MVTR, waarbij aan appellant vanwege fraude in de vorm van zelfplagiaat in een schrijfofdracht van het vak Duits Basis 2a (LEU073B05) de volgende sancties zijn opgelegd:

- het tentamen wordt ongeldig verklaard;
- appellant wordt uitgesloten van deelname aan het vak Duits Basis 2a (LEU073B05) voor de duur van een jaar gerekend vanaf semester Ib

II. Zittingsgegevens

Het beroep is behandeld in een openbare zitting op donderdag 18 januari 2018 waar appellant is verschenen. Verweerder is ter zitting verschenen in de personen van Y en Z, resp. secretaris en ambtelijk secretaris van de Examencommissie.

III. Ontstaan en loop van het geding

Verweerder heeft zelfplagiaat geconstateerd in een schrijfofdracht van het vak Duits Basis 2a. Op 6 november 2017 heeft er een hoorzitting plaatsgevonden tussen verweerder en appellant naar aanleiding van de geconstateerde fraude.

Vervolgens heeft verweerder op grond van artikel 7.18.5 OER deel A en op grond van het besluit van verweerder van 20 februari 2017 de onder I. genoemde sancties opgelegd. Bij het opleggen van de sancties is rekening gehouden met de tentamenfraude die appellant tijdens het tentamen van het vak Duits Minor Basis 1 (LDV012P10) heeft gepleegd.

Via CLRS diende appellant op 13 november 2017 een beroepschrift in tegen het ongedateerde besluit van verweerder over het zelfplagiaat in de schrijfofdracht voor het vak Duits Basis 2a.

Verweerder heeft geen gehoor gegeven aan het verzoek van het College om een schikkingsgesprek te houden met appellant, waarna het beroep op 18 januari 2018 is behandeld tijdens een hoorzitting door het College.

IV. Standpunten van partijen

Het standpunt van **appellant**, zoals neergelegd in het beroepschrift en ter zitting toegelicht, komt, samengevat, op het volgende neer. Appellant vindt de opgelegde straf te hoog. Feitelijk komt het er op neer dat hij voor twee jaar wordt uitgesloten. Hij kan pas het vak Duits Basis doen in het eerste semester van het studiejaar 2019-2020. Met ingang van volgend jaar is Duits Basis namelijk één vak geworden in plaats van twee vakken. Appellant verzoekt het College de straf terug te brengen naar één jaar uitsluiting. Appellant is het ook niet eens met het feit dat verweerder de vorige straf gebruikt als rechtvaardiging voor de zware straf die hem nu is opgelegd.

Daarnaast verwijt appellant verweerder net zoals bij de eerste constatering van fraude een lakse houding. Verweerder had namelijk uiterlijk op 14 december 2017 hem moeten uitnodigen voor een schikkingsgesprek en dat is in het geheel niet gebeurd.

Verweerder heeft zich blijkens de stukken en ter zitting als volgt verweerd. Appellant heeft de fraude met de schrijfpdracht erkend. Hiermee is vast komen te staan dat appellant voor de tweede keer fraude heeft gepleegd. Nu er sprake is van recidive is er een zwaardere straf opgelegd dan bij de eerste keer dat er fraude was geconstateerd. Dit is in overeenstemming met de regelgeving. De vorige keer is appellant voor de duur van zes maanden uitgesloten voor het betreffende vak, en deze keer voor de duur van een jaar. Verweerder verzoekt het College het beroep van appellant ongegrond te verklaren.

V. Beoordeling

Wat betreft de inhoud van het beroep wijst het College erop dat het ingevolge artikel 7.61 lid 2 Wet Hoger Onderwijs en Wetenschappelijk Onderzoek moet toetsen aan het recht. Aan de orde is dan de vraag of het bestreden besluit in redelijkheid genomen had kunnen worden. Hiertoe is het volgende van belang.

Het College van Beroep voor de Examens is van mening dat fraude een zeer ernstige overtreding is van de in de wetenschappelijke wereld geldende normen en heeft er begrip voor dat verweerder hier streng tegen optreedt. Op grond van artikel 7.12b WHW is een examencommissie bevoegd om een student die fraude heeft gepleegd uit te sluiten van deelname aan een of meerdere vakken voor de duur van ten hoogste een jaar. Verweerder heeft deze bepaling uitgewerkt in artikel 7.18 OER.

Tussen partijen is niet in het geding dat appellant fraude heeft gepleegd in de vorm van zelfplagiat bij de schrijfpdracht behorende bij het vak Duits Basis 2a. Appellant heeft voor dit vak (grotendeels) dezelfde tekst ingeleverd die hij reeds voor een opdracht van een ander vak had ingeleverd. Deze handelwijze valt ingevolge artikel 7.18 lid 2 sub c OER onder de definitie van fraude. Het College stelt aldus vast dat er sprake is van fraude. Het College heeft reeds in haar uitspraak van 9 mei 2017 (CBE 34-2017) vastgesteld dat appellant fraude heeft gepleegd tijdens het vak Duits Basis 2 (LDV015B10). Aldus is er eveneens sprake van recidive.

Over de strafmaat overweegt het College het volgende. Verweerder heeft aangegeven dat in geval van recidive het (ongeschreven) beleid is dat er een zwaardere sanctie wordt opgelegd dan bij de eerste constatering van fraude, waarbij de maximale strafmaat bestaat uit uitsluiting van een of meerdere vakken voor de duur van ten hoogste een jaar. Verweerder heeft appellant reeds bij het fraudebesluit van 20 februari 2017 gewaarschuwd voor een zwaardere sanctie in geval van recidive. Dit beleid over de verzwaring van de sancties komt het College niet onrechtmatig voor, hoewel het aanbeveling verdient dit beleid schriftelijk neer te leggen in het OER.

In onderhavig geval heeft verweerder aan appellant een sanctie opgelegd inhoudende uitsluiting van deelname aan het vak Duits Basis 2a (LEU073B05) voor de duur van een jaar gerekend vanaf semester Ib van het studiejaar 2017-2018 tot en met semester Ia van het studiejaar 2018-2019. Hiermee heeft verweerder naar het oordeel van het College niet in strijd gehandeld met het in artikel 7.12b WHW jo artikel 7.18 OER. Hetgeen appellant hiertegen aanvoert doet aan het vorenstaande niets af.

Voorts betreurt het College het feit dat verweerder in het geheel geen gehoor heeft gegeven aan het verzoek van het College om voor 14 december 2017 een schikkingsgesprek te houden met appellant. Het enkele feit dat een tijdige reactie van verweerder is uitgebleven kan echter niet leiden tot gegrondverklaring van het beroep, zodat deze beroepsgrond faalt.

Het vorenstaande leidt tot de conclusie dat de bestreden beslissing in stand kan blijven.

VI. Beslissing

Het College van Beroep voor de Examens verklaart het beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld op 31 januari 2018 door mr. dr. E. van Wolde, voorzitter, dr. R.J.J. Wielers en mw. M.A. van der Valk leden, in tegenwoordigheid van mr. M.E.A. Donkersloot, secretaris.

voorzitter

secretaris

Ingevolge de Algemene wet bestuursrecht en artikel 7.66 van de Wet op het Hoger onderwijs en Wetenschappelijk onderzoek kan door appellant binnen zes weken na toezending van deze beschikking beroep worden aangetekend bij het CBHO (College van Beroep voor het Hoger Onderwijs), postbus 16137, 2500 BC te Den Haag.